



תאריך פרסום: 25/05/2018 זיהוי: 63663765 עיתון: ידיעות נתניה מוסף: ידיעות נתניה - כותרת כתבה מס' 2 עמוד מס' 41

# בית קטן בערבה

אחרי הפסקה של 30 שנה, וכשהוא בעל חברת ייעוץ מצליחה, חזר מיכה שנהב, תושב בארותיים, אל הגיטרה, ואל מחוזות ילדותו, במושב נאות הכיכר שבכיכר סדום • "המוזיקה חיכתה לעיתוי שלה", הוא מסביר

רבים שלו, כמו "דבש" ו"סע דרומה" עוסקים בנוף ילדותו. "הייתה לי ילדות נהדרת בערבה", אומר שנהב. "השירים מתארים את האווירה של נוף הילדות הקסום שלי: הגופים היפים של איזור הדרום, בגבול עם ירדן, המתנבנות, הטלויזיה שחור-לבן, וגם את דעיכת החלום החקלאי".

עד היום שנהב הוציא כ-15 שירים. הם ער ברו מוזיקלית על ידי המוזיקאי והגיטריסט יענקל'ה סגל (מהפריקט של עידן רייכל). שירו האחרון "בלוז הר סיני" יצא בתג השי בועות, והוא מתכנן להוציא אלבום ולהמשיך להופיע.

מדוע המתנת כל כך הרבה זמן להופיע? "בגיל ארבע כבר חלמתי להופיע בפסטיבל שירי ילדים. אחרי שראיתי את עוזי היטמן מופיע עם הפשוט והמשוה המאוד-ישראלי שהוא הביא, ידעתי שגם אני רוצה להיות זמר.

אבל לחיים יש כוח משלהם. יצאתי למסלול של 'הכפר הירוק', הצבא והלימודים. יש לי קריירה שאני אוהב, והמוזיקה חיכתה לעיתוי שלה. דרך הילדים שלי שגדלו, ששניים מהם, שירה וטל, הפכו למוזיקאים וגם מופיעים כמו פע שלי, קיבלתי השראה לחזור ולנגן בעצמי. חזרתי גם לכתוב, ולמרותי כתיבת שירים אצל דנה ברנר".

השנה, בטקס יום השואה בבית הספר, אף שרו את השיר שכתב, "לשבור את הרטמה", בעקבות נסיעתו למחנות ההשמדה בפולין, כהודיה מלווה של כיתת בנו. "זה היה כבוד בעבורי - ההכרה בשיר שלי", הוא אומר.

מבחינתו, המוזיקה היא ייעוד. "לכל אחד מאתנו יש ייעוד כלשהו, ומוטב לא להתנגד לו. למולי, פרנסתי אינה מגיעה מהמוזיקה, אלא מתחום הייעוץ הארגוני, מה שמאפשר לי להגשים את החלום שלי בתחום המוזיקה".

בשנה שעברה, בגיל 47, כשהוא כבר בעל חברת ייעוץ מצליחה, החל מיכה שנהב להעלות מופע אישי, ששמו "סע דרומה - מסע מוזיקלי אל המושב של שנות ה-80 ובחורה". המופע כולל שירים וסיפורים שעוסקים בחייו, ובעיקר בילדותו כמושב נאות הכיכר שבכיכר סדום (צפון הערבה).

מבחינת שנהב, תושב בארותיים, מרובר בה גשמת חלום. בשנה האחרונה הוא הופיע יותר מעשר פעמים ברחבי הארץ, וההופעה הבאה שלו תהיה ב-29 במאי, ב"בית היוצר" שבנגמל תל אביב.

"סיפור חיי הוא חלק בלתי-נפרד מהמופע", מספר שנהב. "שני אירועים מרכזיים השפיעו על הנעורים שלי: היום שבו אבא החליט להגשים את הציונות ולגרל עגבניות כמו ש שב בערבה, והיום שבו אבא התחיל לשתוק, כשהאינפלציה המשתוללת בשנות ה-80 רצחה את מחיר העגבניה, והשאירה אותו עם חובות. הוא היה צריך לזרוק את הגידולים החקלאיים, כי לא היה להם מחיר שוק. אבא התנתק, וזה הוביל למשבר כלכלי גדול, וגם למשבר בבית, שבעקבותיו המשפחה התפרקה".

באותן השנים התנחם שנהב במוזיקה. "הסת גרתי אן, וניגנתי המון בגיטרה, שהייתה האהבה הראשונה שלי", הוא מספר.

עם גירוש הוריו, הוא נשלח לפנימיית "הכפר הירוק" והעניין שלו במוזיקה דעך. "אחרי שניגנתי בהרכבי נוער, במשך 30 שנה הגיטרה עמדה בצד, ולא נגעתי בה", הוא אומר. בשנת 2008, כשהוא כבר בעל חברה ותיקה בתחום הייעוץ הארגוני, ששמה "מרכז טל", יועץ ומרצה לתקשורת בארגונים, נשוי למי רב, שמנהלת את החברה, ואב לשלושה, חזר שנהב אל המוזיקה. הוא החל לכתוב ולה לחין שירים, והשנה אף החל להופיע. שירים



מיכה שנהב. "השירים מתארים את האווירה של נוף הילדות הקסום שלי"